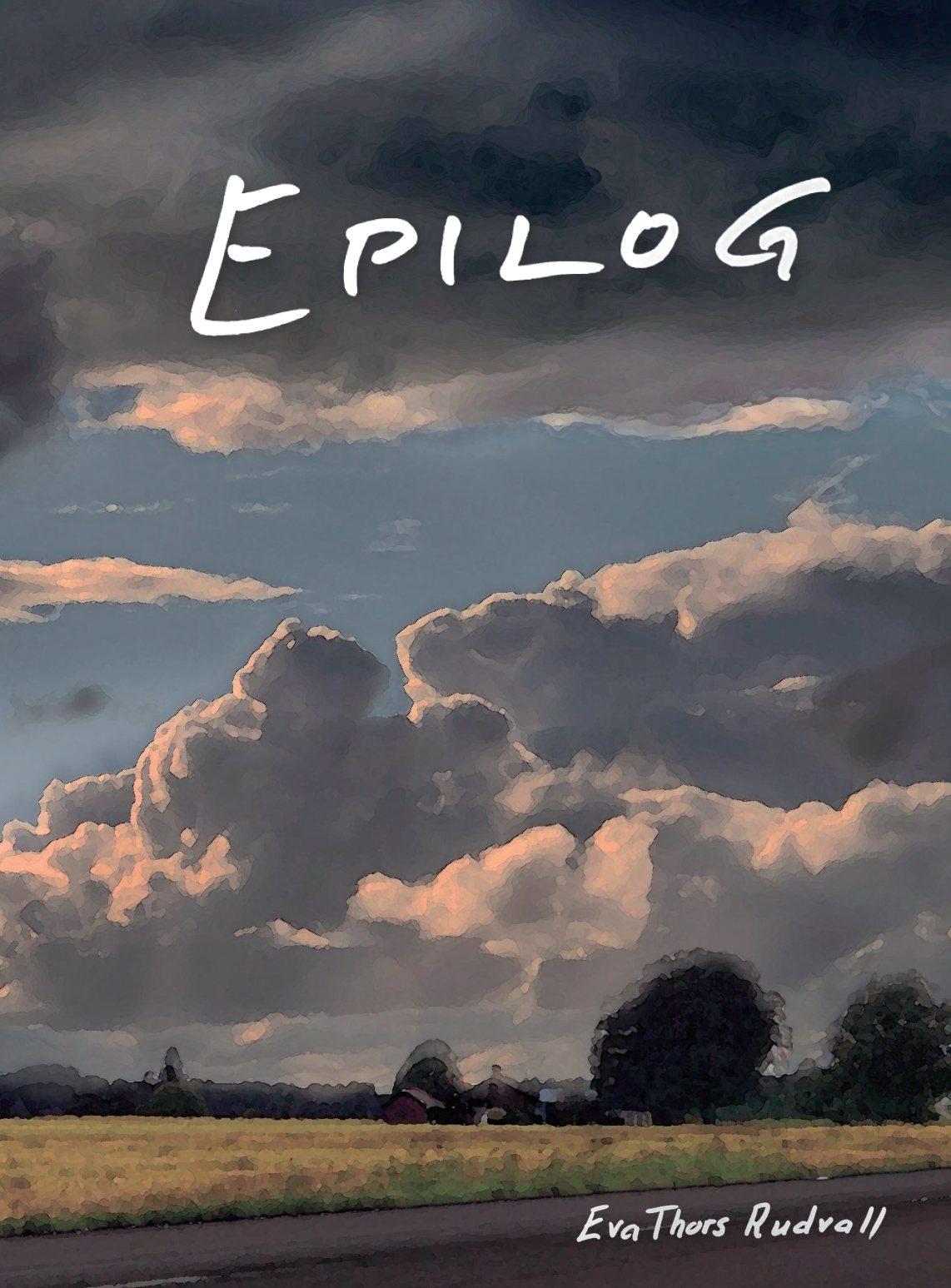

EPILOG

Eva Thors Rudvall

Erik, du har levt för fulla muggar men aldrig kunnat hålla fast vid någon. Inte på riktigt. Du har inte kunnat vårda en relation. Jämt har du gjort dig omöjlig och alltid var det någon annans fel när du brakade käpprätt in i skogen. Det är bara jag som har hållit fast vid dig.

Jag är konstanten i ditt liv.

Så är det. Så blev det.

Varför gjorde jag det? Vad drev mig? Att man vet vad man har men inte vad man får och att det är trots allt tryggare att stanna kvar i något som är dåligt men välkänt, än att bara handlöst kasta sig ut?

*

Du är ingen nostalgiker, du är ett sprakande ego med svagt konsekvenstänkande. Orädd. Dumdristig. Man kan också kalla det modig. Aldrig en lugn stund med dig. Störvulen är du. Var du. Hätsk ibland. Men i grunden mycket kärleksfull.

Går det ihop?

Nej.

Men det får gå ändå.

Oändliga kombinationer ryms i en människa.

Hur ska jag kunna somna i natt?

Mamma lyssnade på talböcker nätterna igenom. Jag tror att jag skulle vilja testa det. För att skingra tankarna. Få dem att vika hädan. Och sedan, som mamma gjorde, somna av ren utmattning. Men det kommer ju inte att fungera för då skulle jag väcka honom som sover så tyst och stilla bredvid mig. Min nye man. Han som är din totala motsats i allt utom till namnet. Han heter också Erik, eftersom livets ironi är total och dess outgrundliga vägar av sammanträffanden både fram- och baklänges överträffar alla diktverk.

*

Jag tror att du tror, att du och jag fortfarande är gifta och att du och jag har samma föräldrar, dem som du så många gånger har letat efter i Trollsjögårdens korridorer. Du letar också efter mig, säger personalen. Och efter Alice.

”Han blev alldeles förtvivlad när han förstod att han hade glömt hennes födelsedag.”

*

Vårt äktenskap var ett skepp i storm och jag var en bogserbåt och du en fullriggare.

*

”Var han nöjd med sitt liv?”, sms:ar Katarina.

”Jag tror det”, skriver jag tillbaka. ”Åtminstone har han alltid gjort som han själv har velat.”

”En god sorg är en sorg som värmer”, svarar hon. ”Det är en sorg efter en avslutad relation, en väl avslutad relation där man inte har något kvar som måste sägas.”

”Vi har sagt allt”, skrev jag.

Samma sak sa jag till Aina när hon och jag vakade över Carin.

”Vill du vara ensam med henne en stund?”

”Nej, det behövs inte. Vi har sagt allt som skulle sägas.”

Carin och jag kände igen oss i varandra. Hon var min extra-mamma, min storasyster, min bästa vän och biktmoder. Allt i ett.

Har du och jag känt igen oss i varandra, Erik? Jo men det måste vi väl ha gjort?

Vi är båda arbetarklass som har jobbat sig upp. Hela och rena och maniskt intresserade av bilder. Ensamma, fast på olika vis. Vi har varit två som slagits för att finnas inuti en gemenskap och för att samtidigt få vara solitära.

*

Den 1 mars

Erik,

Du tyckte om jazz. Och klassisk musik. Och gamla läsarsånger.
Om du hade varit ur en annan tid hade du nog uppskattat Stings
If you love somebody set them free. Jag tillhör Stings tid. Och jag
befriade mig ur ditt och mitt äktenskap när det alltför länge
hade fjättrat oss båda. Sedan kunde jag, paradoxalt nog, vara dig
närmre än innan.

Så var det.

Så fick det bli.

I did it my way.

Om det inte lät så vansinnigt tungt skulle den här boken kunna ha undertiteln Dagbok från en dödsbädd. Fast egentligen vill den hellre beskriva sig som en såpbubbla av kärlek.

Epilog handlar om konsten att ta farväl. Och om oss som ändå så rysligt gärna vill springa ikapp dem som har korsat den där definitiva gränsen, fast vi vet att de är borta för alltid.

"En fantastisk bok. Stark, berörande och personlig. Uppriktig, brutalt ärlig och förbaskat välskriven."

Agneta Norrgård, läsfrämjare och bokbloggare

"Ett fint porträtt av en relation som var på en gång både kärleksfull och dysfunktionell."

Ann-Christine Bärnsten, sångerska och författare

ISBN: 978-9-15276-095-6

Eva Thors Rudvall är född 1962. En stor del av hennes författarskap kretsar kring den eviga triangeln Livet, Kärleken och Döden. Det är teman som hon senast utforskade i boken *Sjärlaringning*, en egensinnig uppgörelse med saknaden efter en mamma.

Anilla förlag